

פרשנו המדיני שניצאל וינאי שואל ומשיב:

סחף בעמדות האמריקאיות?

דו הרם. יש להניח שלו היה מר יצחק רבין המדינאי הבכיר הראשון שמבקר בווינגטון, היה הנשיא רוקד איתו שני ריקודים. מאידך, יש לראות ב"עובדה שהנשיא רקד ריקוד אחד גם עם המלך חוסיין משום התמכרות מסוימת לנטייה מסוכנת.

נראה שההזמנה המחוצפת שקיבל מר רבין מדי מזכיר המדינה האמריקאי קאי (הנרי קסינג'ר), מצביעה על כוונה אמריקאית להגביר את הלחץ עלינו. האמנם?

מה היתה השאלה?

שאלתי בעניין ההזמנה של קסיני-ג'ר.

מה, גם אותך הזמינו?

אותי לא. ואתך?

גם אותי לא, ואכן יש לראות בכך החמרה רצינית ביחסים ביני לבין ארה"ב.

תודה לך מר שניצאל וינאי.

על-לא-דבר. ותודה גם לך.

לא, באמת, רוב תודות לך.

עזוב, בין כה-וכה הייתי בבית.

מאת פרשנו שניצאל וינאי

האם יש סחף בעמדותיה המדיניות של ארה"ב?

ובכן, אין להניח שההתבטאויות ה"אחרונות של המימשל האמריקאי מצ"ביעות על סחף מהותי בעמדותיה הידועות של ארה"ב לכיוון העמדה ה"ערבית, העוינת כידוע את עמדותיה המסורתיות של ישראל. אם כי אין להתעלם מן העובדה שסימנים כלשהם ואיתותים מסויימים מעוררים את ה"חשש להימנעות אמריקאית מהיגררות כלשהי לכיוון היווצרותו של מעין סחף העלול להסב לישראל נזק בלי-ישוער, וזאת באם לא תיעצר המגמה המסוכנת שאין להפריז בהשיבותה.

נכון. והאם אין לראות בעובדה שה"נשיא האמריקאי רקד שני ריקודים עם המלכה עלייה, משום הצטננות ביחס החם ששרר בין גולדה לבין ה"נשיא הקודם?

שאלה טובה. ובכן, ראשית אין לר"אות בהיצטננות משום פגיעה קשה. לעומת-זאת יש לקחת בחשבון שה"נשיא החדש עדיין חדש בתפקידו, ולכן שש לכל הודמנות לנצל את מעמ-

הכו בערבים

- תן לי תיכף-ומייד 10,000 ל"י, או שאני מכניס מכות לערבי שלך!
- אני בהחלט מבין את השוקולים שלך, בני, אבל תבין גם או-תי — הערבי שלי הרבה יותר זול ממך, אתה מבין?
- זה לא מעניין אותי. או שאתה משלם או שהערבי שלך הולך קאקען.
- בלי איומים, כן! עוד מילה אחת ממך ואני קונה לי עוד ערבי.
- אם אתה קונה עוד ערבי, אתה תשלם לי 20,000 ל"י, או שאני מפוצץ לך את שני הערבים שלך!
- 5000 ל"י ונגמור עניין?
- מה אתה חושב, שעשו אותי באצבע? אני יודע בדיוק איך לטפל באנשים כמורך. בעיטה אחת בערבים והם גמורים. 8000 ל"י?
- 6000 מחיר אחרון. ושלא תעיז לגעת בערבי שלי. הוא עלה לי הרבה כסף.
- לזה אתה קורא הרבה כסף??
- בשביל ערבי?!

רחל המרכלת שלי

משייקספיר עד מוצארט לא קם כבן-שלולית

יש בני אדם שאתה תיכף רואה שיש בהם משהו, אבל יש גם בני אדם שאתה תיכף רואה שאין בהם כלום.

הקיצור, לילה אחד, לפני כמה שנים, אני נוסע במונית ובחור אחד מצויד בשיער ארוך, זקן שרשרות ושאר הציוד המודרני הכרחי, מקש-קש כל הדרך ללא הפסק ולא נותן לישון; ותוך כדי כך גם מנפח לי נהג את הראש, עד שרק בדרך נס אני לא מוצא את עצמי ישן באיזה ואדי בצד הדרך.

אבל זה עוד כלום — באמצע ה"דרך מבצע האיש את, "אפתעת חיוני", "נגלגל איזה סיגריה!" הוא שואל את המאזינים ושולף מייד חומר ולי-בנים, מערבב, מגלגל ומצית את ה"סיגריה הממולאת, וכמובן שצ"ק-צ"אק הוא מתמססל ומגביר קישקו-שיו ואני כבר רואה שראשו הנפוח של הנהג בדרך להתפוצץ ולזנוח את כולנו מתדרדרים לאישהו מקום אפל.

אני לא יודע איך, אבל בסוף הצ"לחתי להגיע הביתה, "חנטריש" אמר-תי לעצמי, "חנטריש מארגנו", בלע-תי שלושה אספירינים והלכתי לי לישון.

וככה הייתי ישן לי בשקט עד עצם היום הזה, אלא שבוקר אחד אני רואה באיזה עיתון תמונת ענק של ה"נ"ל תחת הכותרת המרשימה, "ה"סמים עוזרים לי ביצירת האומנו-תית". טרחה! לא פחות ולא יותר.

הא, אמרתי לעצמי, אתה רואה —

טעית. האיש בחור רציני. "יצירה אומנותית". לא פחות.

אני קורא את הכתבה וכתוב בה משהו כמו, "הזמר הצעיר והעולה, בן-שלולית, שהצליח להחדיר את שירו, "יבחוש" למיצעד הפיזמונים העברי של גלי צה"ל והצועד כרגע במקום ה-17 במיצעד של "הגל הקל" הצהיר בפני כתבו, ללא מורא וללא משוא פנים, כי עישון חשיש ושימוש בס-מים אחרים עוזר לו מאוד ביכולתו היצירתית ובדרכו האומנותית וכו' וכו'".

עובדה. החדיר את שירו למיצעד ה"עברי של גלי צה"ל.

ועוד מעט גם יקום הבן של המ-כולת, שקיבל, "כמעט טוב" על ה"חיבור, "מה עשינו בחופש הגדול" ויצהיר שליטקוק ארטיקים עוזר לו ב"יצירתו האומנותית.

ואני מביטי לכם שיימצא גם עיי-תון שיפרסם את זה. תחיו ותיראו.

ר.ע.א

השלום מביא למלחמה

בכל מקום בעולם בו פרצה מלחמה — היה לפני זה שלום.

תמיד היה כך ותמיד יהיה. מעולם לא פרצה מלחמה במקום שהיתה בו מל-חמה.

רק במקום שיש בו שלום פורצת מלחמה. אחים לנשק!

מי כמונו רוצה, יותר מכל, בשקט ובשלווה?

אך שקר הדבר!

אחרי שלום באה מלחמה!

רק כשיש מלחמה אין סכנה שתפרוץ מלחמה!

מנע את המלחמה הבאה — שמור על המל-חמה הזאת!

קוני-למל

קצינים ונוער יהודי — לוחמים למען מלחמה